

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet

Holmens Kanal 20

1060 København K

T +45 72 20 50 00

E bm@bm.dk

www.bm.dk

CVR 10172748

J.nr. 23/04320

9. juni 2023

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 5. april 2023 stillet følgende spørgsmål nr. 185 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Beskæftigelsesudvalget.

Spørgsmål nr. 185:

”Vil ministeren kommentere henvendelsen af 30/3-23 fra Muskelsvindfonden om manglende mulighed for at rejse i arbejdsmæssig sammenhæng for mennesker med handicap, jf. BEU alm. del - bilag 113?”

Svar:

Muskelsvindfonden beskriver i henvendelse af 30. marts 2023, at personer med handicap kan opleve udfordringer, når de ansøger om at få dækket *rejseudgifter* til hhv. personlige assistance og borgerstyret personlig assistance (BPA) i forbindelse med arbejdsbetingede rejser.

Den ene ordning, *personlig assistance*, hører under Beskæftigelsesministeriet og har til formål at ligestille personer med handicap i en arbejdsmæssige sammenhæng. Reglerne på beskæftigelsesområdet giver mulighed for at få dækket rejseudgifter til en personlig assistent.

Den anden ordning, *BPA*, hører under Social- og Boligministeriet og bevilges som støtte til personlig pleje, praktisk hjælp og overvågning. Reglerne om BPA-ordningen dækker ikke rejseudgifter til en BPA på rejser i arbejdsøjemed. Det er dog muligt at få dækket rejseudgifter til en BPA ved ferier i maksimalt 14 dage om året.

Nedenfor redegøres der nærmere for reglerne og mulighederne for at få hjælp i forbindelse med arbejdsbetingede rejser til udlandet.

BPA

Jeg har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse om BPA-ordningen fra Social- og Boligministeriet, som oplyser:

”Efter § 2, stk. 1, i lov om social service (serviceloven) er det et krav for at få hjælp og støtte efter serviceloven, at personen opholder sig i Danmark. Social- og boligministeren har dog efter § 2, stk. 2, bemyndigelse til at fastsætte regler om, hvilke ydelser efter serviceloven der kan medtages under midlertidige ophold i udlandet, og om betingelserne herfor.

Bemyndigelsen i § 2, stk. 2, i serviceloven er anvendt til udstedelse af regler i bekendtgørelse nr. 1296 af 15. december 2009 om ydelser efter lov om social service under midlertidige ophold i udlandet (udlandsbekendtgørelsen). Efter bekendtgørelsens § 1, stk. 2, bevares retten til borgerstyret personlig assistance (BPA) efter § 96 i serviceloven under midlertidige ophold i udlandet efter reglerne i bekendtgørelsen.

Efter § 2 i udlandsbekendtgørelsen er det en betingelse for at bevare retten til hjælp i udlandet, at borgeren inden udrejsen opfylder betingelserne for at modtage hjælp, samt at kommunen løbende kan holdes orienteret om, at opholdet sker, uden at de almindelige regler for hjælpen tilsidesættes.

For midlertidige ophold i udlandet, der har en varighed under én måned, følger det af bekendtgørelsens § 3, stk. 1, 1. pkt., at borgeren bevarer hjælpen, f.eks. BPA, uden at ansøge kommunen.

For midlertidige ophold i udlandet, der har en varighed ud over én måned, følger det af udlandsbekendtgørelsens § 3, stk. 1, 2. pkt., at borgeren skal ansøge kommunen om bevarelse af hjælp, før udlandsopholdet påbegyndes. Det følger af bekendtgørelsen, at den periode, i hvilken hjælpen i det enkelte tilfælde kan bevares, afhænger af formålet med hjælpen og de konkrete omstændigheder, herunder karakteren af hjælpen.”

Personlig assistance

Personlig assistance er en blandt flere ordninger på beskæftigelsesområdet, der skal være med til at styrke mulighederne for, at mennesker med handicap, som kan have vanskeligt ved at få og bevare beskæftigelse uden støtte, får de samme muligheder for erhvervsudøvelse som personer uden handicap.

Formålet med personlig assistance efter beskæftigelseslovgivningen er, at give borgeren mulighed for at varetage sine arbejdsopgaver og deltage i arbejdsmæssige møder, arrangementer m.v. Den personlige assistent kan fx hjælpe med arbejdsopgaver, der kræver løft eller vrid, ligesom hjælpen kan bestå i at skabe overblik og strukturere arbejdsopgaver. Der er derfor tale om varetagelse af andre typer opgaver end de opgaver, som hjælpere i en BPA-ordning er ansat til at varetage. En BPA vil assistere med personlig pleje, praktisk hjælp, overvågning og/eller ledsagelse.

Personlig assistance kan maksimalt bevilges i op til 20 timer pr. uge for personer, der er beskæftiget 37 timer om ugen. Derudover kan assistancen foregå på arbejdspladsen, ligesom assistancen også kan foregå på en arbejdsbetingsbetet rejse i udlandet.

Som udgangspunkt er forudsætningen for at dække rejseudgifter til personlig assistance på arbejdsbetingede rejser, at rejseudgifterne er rimelige og dokumenterede. Det er kommunen, som efter en konkret vurdering i den enkelte sag tager stilling til, om rejseudgifterne kan dækkes.

Når kommunen skal vurdere, om en rejseudgift er rimelig, skal personens mulighed for at udøve sit erhverv afvejes over for udgiftens størrelse. Der kan være tilfælde, hvor kommunen giver afslag på at dække rejseudgifter til den personlige assistent ifm. en arbejdsbetinget rejse. Det kan skyldes, at kommunen vurderer, at borgeren kan få sine behov for personlig assistance dækket af lokal arbejdskraft. I disse tilfælde kan borgeren anvende sit tilskud til personlig assistance til at antage lokal arbejdskraft. Det er ikke muligt at opstille en udtømmende liste over de kriterier, som kommunen skal inddrage i vurderingen af ovenstående, da vurderingen skal bero på en konkret og individuel vurdering.

Ankestyrelsen har i Principmeddelelse 44-19 slået fast, at *”hvis opgaven som personlig assistent kræver et kendskab til den handicappede som person eller til arbejdsopgaverne, må større rejse- og opholdsudgifter accepteres, før den handicappede kan henvises til at antage lokal arbejdskraft. Hvis opholdet i udlandet sker for en kort periode, eller rejsen finder sted til et sted, hvor det vil være vanskeligt at arrangere lokal arbejdskraft, må der også accepteres højere udgifter, før den handicappede henvises til at antage lokal arbejdskraft.”*.

Ankestyrelsen har i Principmeddelelse 33-19 slået fast, at *”både de opgaver, der relaterer sig til borgerens ordning med borgerstyret personlig assistance, og den hjælp, der bevilges efter kompensationsloven, kan varetages af den samme person, hvis det er praktisk muligt.”*.

Venlig hilsen

Ane Halsboe-Jørgensen
[Beskæftigelsesminister]